

LEO

Brussel in spiraal van drugsgeweld

**Remi Vermeiren over zijn Vlaams Manifest:
'De Belgische constructie is zo gebrekkig
dat ze een ernstige handicap vormt'**

Sander Loones en Theo Francken

'Dit land is een puinhoop'

6

‘We hebben een echte
beeldenstorm nodig.
Regionaliseer het spoor en
ga voor een ‘modal mix’”

Marc Descheemaeker

13

‘Een nieuwe wind na
honderd jaar cd&v-beleid;
natuurlijk ga ik ervoor’

Laura Olaerts

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Klaartje Bruyninckx, Matthias Cooreman, Maarten Debruyne, Diederik Demuyne, Jeroen Dujardin, Philippe Kerckaert, Xavier Lesenne, Jelle Leunis, Joris Sterckx, Jan Van Camp.

Directeur: Piet De Zaeger.
Concept en vormgeving: Revista - www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Emy Elleboog (cover), ©Andreas Van Esbroeck

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningstraat 47 bus 6
1000 Brussel

28

‘De inzet van deze verkiezingen is groot, maar ons programma zal het verschil maken’

Lode Vanneste

VERDER

Op campagne	4
Aan het werk	6
Breedbeeld	8
Studio Vlaanderen	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Voor een goed begrip	29
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 5 april 2024. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 27 mei 2024.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op X
 [@de_NVA](https://www.instagram.com/de_NVA) op Instagram

‘HET BELGISCHE FEDERALISME ZET DE MEERDERHEID VAN DE VLAMINGEN AL JAREN BUITENSPEL’

Met de paasvakantie achter de rug bevinden we ons in de laatste rechte lijn richting de verkiezingen. Er resten ons nog twee maanden om zoveel mogelijk Vlamingen te overtuigen van ons verhaal.

Onze visie is helder. De rekeningen moeten op orde gebracht worden, werken moet meer lonen, het sociale beleid moet rechtvaardiger, het migratiebeleid strenger en we moeten investeren in innovatie om onze economie te doen groeien en de energietransitie haalbaar en betaalbaar te houden. Enkel met die recepten genereren we in de toekomst voldoende welvaart om te blijven investeren in belangrijke domeinen als onderwijs, gezondheidszorg, justitie en veiligheid.

De voorbije jaren is opnieuw gebleken dat het Belgische federalisme niet in staat is om die welvaart veilig te stellen. Het is een systeem dat Franstalig links politiek in het voordeel stelt en de meerderheid van de Vlamingen al twaalf van de laatste zestien jaar buitenspel zet. Met alle gevolgen van dien. Uitkeringen en leeflonen werden fors verhoogd, terwijl wie werkt met niets achterbleef. Het migratiebeleid werd versoepeld in plaats van verstrengd. En bij ongewijzigd beleid balanceert dit land weldra op de rand van de financiële afgrond.

Enkel een sterke N-VA kan die trend keren. Door met een minikabinet sociaal-economisch orde op zaken te zetten en in de tussentijd diepgaande onderhandelingen te voeren richting een confederaal staatsmodel.

De Vlaming kan op 9 juni drie wegen inslaan: de snelweg naar Vivaldi II door te stemmen op een federale regeringspartij; de omweg naar Vivaldi II via een proteststem; of de weg richting een nieuw politiek tijdperk waarin Vlamingen eindelijk het centrumrechtse beleid krijgen waarvoor ze al decennia stemmen.

Voor die derde weg staat één partij garant: de N-VA. We zullen moeten knokken voor elke stem. Maar als we erin slagen de waarheid tot bij de Vlamingen te krijgen, dan breekt een hoopvol nieuw hoofdstuk aan in het verhaal van onze partij en dit land. Ik reken op uw volle inzet.

Voor Vlaamse welvaart.

Uw voorzitter,
Bart De Wever

Meetjesland

De kandidaten uit het Meetjesland stellen zich graag aan u voor in een toffe video. Want campagne voeren, dat gebeurt niet alleen op straat en in debatten, maar steeds vaker ook op sociale media. Scan de QR-code om het filmpje te bekijken.

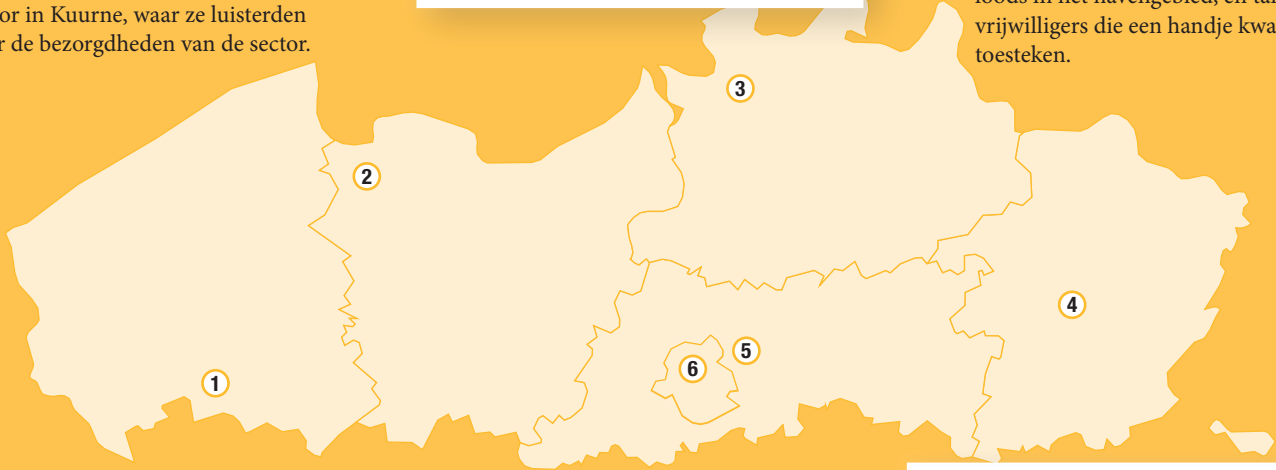
Kuurne

Wie Vlaamse welvaart zegt, zegt Vlaamse industrie. Op uitnodiging van Fedustria bezochten onder anderen Sander Loones, Marc Descheemaecker en Axel Ronse matrassenfabrikant Revor in Kuurne, waar ze luisterden naar de bezorgdheden van de sector.

Antwerpen

Tienduizenden folders, affiches en kanaalplaten verdeeld krijgen onder al je kandidaten: daar heb je wel wat plaats voor nodig. En veel mensen die instaan voor het sorteren en organiseren ervan. In de provincie Antwerpen vonden ze beide: een grote loods in het havengebied, en tal van vrijwilligers die een handje kwamen toesteken.

Zaventem

Alle kopstukken van de N-VA-lijsten voor het Vlaams Parlement, de Kamer, het Brussels en het Europees Parlement passeerden de revue voor een fotoshoot en video-opname in Zaventem. De foto's en filmpjes duiken de laatste weken voor de verkiezingen op in advertenties in (online) kranten en weekbladen.

Brussel

Op 20 maart stelden Bart De Wever en Theo Francken het gezicht van de N-VA-campagne in Wallonië voor. De Waalse ondernemer en academicus Drieu Godefridi trekt de Kamerlijst in Waals-Brabant. De N-VA komt ook in Henegouwen, Namen, Luik en Luxemburg op met een Kamerlijst.

Hasselt

Team Steven en Team Zuhail zijn er klaar voor! Alle Limburgse kandidaten kwamen net voor de paasvakantie samen in Corda Campus in Hasselt, waar federaal lijsttrekker Steven Vandeput en Vlaams lijsttrekker Zuhail Demir de laatste puntjes op de i zetten.

LIJSTTREKKER
JAN JAMBON
INTERVIEW NIEUWKOMER
ELS VAN DOESBURG

Op de Antwerpse lijstduwersplaats voor het Vlaams Parlement staat Els van Doesburg. Els is in Antwerpen schepen van onder meer Wonen en Senioren- en gezondheidszorg, en voorzitter van ZNA (Ziekenhuisnetwerk Antwerpen), Zorgbedrijf Antwerpen en Woonhaven.

Els, traditioneel is de lijstduwer een ereplaats voor de monumenten. Hoe kijk jij naar jouw rol?

‘Ik ben met mijn 34 jaar een atypische lijstduwer. Ik ben geen monument, maar een *postuurke*. Wel eentje met schouders, een ruggengraat en heel veel ambitie om er te zijn voor de Vlaming. Bovendien werkt vernieuwing altijd het best als die van onderuit komt. Ik smijt me dus helemaal als lijstduwer.’

Wat is jouw verhaal in de politiek tot nu toe?

‘Ik startte tien jaar geleden in de Kamer als parlementair medewerker. In 2018 werd ik verkozen in de Antwerpse

gemeenteraad. Sinds 2021 ben ik schepen van Wonen, Stads- en buurtonderhoud, Groen, Dierenwelzijn en Gezondheids- en seniorenzorg. Een fantastische job waarmee ik heel dicht bij de Antwerpenaar sta. Mijn bevoegdheden sluiten nauw aan bij het Vlaamse niveau. Met mijn ervaring wil ik graag mee kunnen wegen op het Vlaamse beleid. Er zijn heel wat dingen die ik nog wil realiseren waarvoor je Vlaamse hefbomen nodig hebt. Daarom sta ik op de Vlaamse lijst.’

Wat is volgens jou onze grootste uitdaging?

‘De vraag naar zorg en zorgpersoneel wordt steeds groter. Als we de kwaliteit en betaalbaarheid van onze gezondheids- en ouderenzorg willen garanderen, zullen we niet alleen over het budget moeten spreken, maar ook over de organisatie en de structuren. Het departement Welzijn is niet het eigendom van de cd&v maar van de Vlaming.’

Na een carrière achter de schermen van het partijsecretariaat en als kabinetschef van Geert Bourgeois en Jan Jambon, stelt Jeroen Overmeer uit Diest zich kandidaat als eerste opvolger op de Europese lijst.

Jeroen, achter de schermen van de partij ben je al lang een vaste waarde. Vanwaar de sprong naar de actieve politiek?

‘Ik was vijf jaar partijwoordvoerder van Bart De Wever en elf jaar kabinetschef algemeen beleid in de Vlaamse Regering, eerst van Geert Bourgeois, nu van Jan Jambon. Het is een voorrecht om met zulke toppers te mogen samenwerken. Met de kennis en ervaring die ik heb opgebouwd, wil ik graag een sterke stem vertolken in de Europese debatten. Voor een open economie als Vlaanderen is de EU bijzonder belangrijk.’

Het Vlaamse niveau kent geen geheimen meer voor jou. Nu kies je voor het Europees halfroed. Wat vind je zo interessant aan Europa?

‘Op Vlaams niveau stel ik vast hoe Europa

almaar meer het beleid bepaalt. De Europese Unie is een bijzonder belangrijk en positief project dat vrede én welvaart heeft gebracht, maar het Europese beleid moet en kan beter. Daarom zou ik graag de kans krijgen om op een constructief-kritische manier de Vlaamse N-VA-stem in het Europees Parlement te versterken.’

De EU krijgt veel kritiek te verduren.

Op welke vlakken kan het beter voor jou?

‘De Europese Unie moet focussen op haar kerntaken: de interne markt verder verdiepen, jobs en welvaart creëren en eerlijke internationale handel promoten. De strijd tegen klimaatverandering moet verstandig gevoerd worden, zonder onze industrie weg te pesten en de koopkracht van mensen aan te tasten. De EU moet ook de Europese buitengrenzen veel strenger bewaken, de ongecontroleerde migratie een halt toeroepen en sterker investeren in defensie en veiligheid.’

PLAATS 2 OP DE EUROPESE LIJST
ASSITA KANKO
INTERVIEW EUROPEES OPVOLGER
JEROEN OVERMEER

Marc Descheemaeker over zijn boek 'Dood spoor'

'EEN REGIONALISERING VAN HET SPOOR KAN PERFECT'

Onlangs verscheen het boek 'Dood spoor' van Marc Descheemaeker. De voormalige CEO van de NMBS – en huidig lijstduwer op de West-Vlaamse Kamerlijst – is daarmee niet aan zijn proefstuk toe. Exact tien jaar geleden gaf hij in het boek 'Dwarsligger' al een soms ontluisterende inkijk in het reilen en zeilen van de spoorwegmaatschappij. In 'Dood spoor' gaat hij verder op hetzelfde elan, al trekt hij deze keer het volledige mobiliteitsbeleid in het bad en reikt hij de nodige oplossingen aan voor een heuse 'modal mix'.

E

r zit exact tien jaar tussen 'Dwarsligger' en 'Dood spoor'. Wat is er ondertussen veranderd?

'Ik denk dat ik samen met elke treingebruiker moet vaststellen dat de stiptheid en het aantal afgeschafte treinen opnieuw op een dieptepunt zitten. De voorbije tien jaar werd er nauwelijks in de treinvloot geïnvesteerd. De nieuwe dubbeldekstreinen die nu instromen, stonden al in het lastenboek dat ik nog als CEO goedkeurde in 2013. Er is eindelijk een nieuwe beheersovereenkomst, maar die dreigt een maat voor niets te worden door onrealistische ambities en een tekort aan middelen.'

Meer middelen, dus meer geld? Een betere financiering ligt in tijden van donkerrode begrotingscijfers en diepe schulden niet voor de hand.

'Men moet moeilijke keuzes durven te maken: lege treinen afschaffen, kleine

opstapplaatsen met amper reizigers sluiten. Maar in feite moet het veel verder gaan dan dat. We hebben een echte beeldenstorm nodig. De reiziger wil zich gewoon enkele kilometers kunnen verplaatsen zonder al te veel problemen, en zonder dat daar vier ministers van Mobiliteit mee gemoeid zijn. Met vier ministers van Mobiliteit

kan je geen consistent, homogeen, stabiel en vooral vernieuwend langetermijnbeleid voeren. De politiek legt vervoersprestaties op, vanuit de verschillende niveaus en los van elkaar. Dat werkt niet. En toch willen we voor de toekomst meer van hetzelfde verleden, waarvan we nochtans weten dat het niet werkt.'

FEDERAAL

LEVENSDUUR VAN SLECHTS TWEE KERNCENTRALES VOOR SLECHTS TIEN JAAR VERLENGD

Bert Wollants

Dus moet het spoor in de eerste plaats geregionaliseerd worden?

‘Ja, en dat kan perfect. Het zal ook een nieuwe dynamiek brengen. Na zo’n regionalisering ligt de weg open om een multimodale openbare dienstverlener te vormen rond een fusie tussen De Lijn en het spoor: met één frontoffice, één planningsysteem, één ticket en één tarievenstructuur. Een echte *modal mix*. Maar de politieke wil ontbreekt. Onze Franstalige vrienden houden liever vast aan het spoor van de negentiende eeuw, met directe treinverbindingen tussen Oostende en Eupen.’

‘De reiziger wil zich zonder problemen verplaatsen zonder dat daar vier ministers van Mobiliteit mee gemoeid zijn’

Je pleit ook voor een regionalisering van de luchthaven van Zaventem?

‘Zo is dat ook altijd bedoeld geweest door de wetgever. Alle luchthavens zijn gewestelijke materie... behalve Zaventem. Men hoeft slechts een paar woordjes in de wet te schrappen en de federale participatie over te hevelen naar de Vlaamse Participatiemaatschappij. Zaventem is een onvolmaakt mobiliteitsknooppunt dat door de verschillende politieke niveaus beheerd wordt. Maak de vergelijking met het buitenland: Schiphol, Charles De Gaulle, Frankfurt. Alle transportmodi zijn daar gecoördineerd aanwezig, omdat er slechts één politiek beleidsniveau verantwoordelijk is. Ik moet er geen tekeningetje bij maken, zeker?’ ■

De Kamercommissie Energie stemde in maart over het verlengen van de levensduur van twee kerncentrales. Kamerlid en energiespecialist Bert Wollants spaarde zijn kritiek op de plannen van de Vivaldi-regering niet.

Het akkoord om slechts twee kerncentrales voor een korte periode van tien jaar te verlengen, zal de belastingbetaler flink wat kosten. Door het aanhoudende getreuzel heeft de federale regering zichzelf en de belastingbetaler in een heel zwakke onderhandelingspositie tegenover Engie gebracht. ‘We moeten Engie bijna

smeken om de kerncentrales open te houden, hen een astronomische som betalen én als overheid haast het volledige risico op ons nemen.’

Antinucleaire dogma's

Men had er beter aan gedaan om meer kerncentrales langer op te houden: twintig jaar en meer in plaats van tien jaar. Daarvoor was er een meerderheid in het parlement. ‘Ondanks mooie woorden heeft men de groene antinucleaire dogma's van minister Van der Straeten gevolgd. Een gemiste kans op de kap van burgers en bedrijven’, zegt Bert.

FEDERAAL

OVERBEVOLKING GEVANGENISSEN TAST VEILIGHEID BINNEN ÉN BUITEN DE MUREN AAN

Sophie De Wit

Kamerlid Sophie De Wit vraagt het ontslag van Justitie Paul Van Tigchelt (Open Vld) nadat bekend raakte dat een gedetineerde in de gevangenis van Antwerpen in levensgevaar verkeerde doordat medege-detineerden hem dagenlang folterden.

‘Dit incident is het rechtstreekse gevolg van het jarenlange wanbeleid van de federale minister van Justitie’, zegt Sophie. ‘Door de enorme overbevolking in onze gevangenis- sen kunnen cipers hun essentiële taken niet naar behoren uitvoeren.’

De Zweedse regering pakte de overbevolking aan, maar Vivaldi liet het masterplan voor de bouw van gevangenis-

sen en centra voor geïnterneerden in de schuif liggen. ‘Dat gebrek aan daadkracht van de federale regering tast de veiligheid buiten en nu ook binnen de gevangenis aan. Het zorgt voor minder strafuitvoering en is een voedingsbodem voor chaos en criminaliteit in de gevangenis zelf.’

‘Een duidelijk teken van het gebrek aan verantwoordelijkheid en effectief leiderschap binnen het justitiebeleid’, zegt Sophie. ‘Inmiddels wordt gestaakt in de gevangenis, zelfs voor onbepaalde duur. Dat maakt de leefomstandigheden in de overbevolkte gevangenis nog meer precair. Hoog tijd dat de minister zijn verantwoordelijkheid neemt, want met ‘we zijn ermee bezig’ zijn we niets.’

A photograph of two men in suits standing in front of a stone building. The man on the left is wearing a black suit and a dark tie. The man on the right is wearing a blue suit and a patterned tie, and has his arms crossed. The background is a dark, textured stone wall.

**SANDER LOONES EN THEO FRANCKEN
NA VIER JAAR VIVALDI**

**'GEEN ENKELE REGERING
PERSTE AL ZOVEEL CENTEN
UIT DE WERKNEMERS EN DE
WERKGEVERS'**

In 'Puinhopen van Vivaldi' maken Theo Francken en Sander Loones de balans op van het beleid van de regering-De Croo. Het werd een lijvig en wervend politiek boek dat bol staat van de straffe cijfers en pittige anekdotes. LEO strikte beide Kamerleden voor een gesprek over hun pennenvrucht.

V

oor de oplettende lezer die de N-VA al wat langer volgt, doet die titel een belletje rinkelen, niet?

Theo: 'De titel, *Puinhopen van Vivaldi*, is inderdaad een bewuste knipoog naar *De puinhoop van paars-groen* uit 2003, waarin Geert Bourgeois de paars-groene regering-Verhofstadt I fileerde. In ruil voor het premierschap verloochende Verhofstadt alles wat hij met veel overtuiging in zijn burgermanifesten schreef. 'Het is paars-groen niet om Vlaanderen te doen', zei Geert. Helaas kunnen we hetzelfde zeggen van Vivaldi.'

Julie boek begint met een groot luik over de centen. De begroting heet een saai thema te zijn, maar niets is minder waar: dat hoofdstuk is verbazend interessant.

Sander: 'In de politiek en de media gaat veel aandacht naar de mensen en de woorden. En natuurlijk is het belangrijk wie bijvoorbeeld minister is en wat er precies in verkiezingsprogramma's en wetsontwerpen staat. Maar dikwijls wordt vergeten dat er zonder centen van al die goede voornemens en mooie beloftes niets in huis komt. Politiek staat of valt met het budget. Als je geen budgettaire ruimte hebt, kun je geen beleid voeren. In het uiterste geval komen zelfs de kerntaken van de overheid in het gedrang. Denk aan de financiering van justitie en politie, maar ook van de sociale zekerheid.'

'Steeds meer mensen beseffen dat ook. Ze zien de rampzalige begroting die de regering-De Croo nalaat, en ze maken zich terecht zorgen. Zal mijn pensioen straks nog betaald kunnen worden? Krijgen we nog meer belastingen? Daarom legt ons boek haarfijn uit hoe

Vivaldi de staatsfinanciën in de gracht gereden heeft. Dat was niet door een gebrek aan inkomsten, zoals de PVDA blijft beweren. Integendeel: geen enkele regering perste al zoveel centen uit de werknemers en de werkgevers. Het probleem komt integraal op conto van de uitgaven. Daar stond geen enkele rem meer op. Federaal is er dit jaar een tekort van maar liefst 18 miljard euro, en dat zal blijven stijgen. Met een zogezegd liberale premier.'

'Als je geen budgettaire ruimte hebt, kun je geen beleid voeren en komen zelfs de kerntaken van de overheid in het gedrang'

Hoe is het zo snel en zo gigantisch fout kunnen lopen? Met Open Vld, MR en cd&v waren er toch drie partijen aan boord die tegengas konden geven wanneer de PS weer eens de uitgavenkraan wou opendraaien?

Sander: 'Het liep voor de liberalen en de christendemocraten al fout bij de keuze van de coalitiepartners. Als je in zee gaat met groenen en socialisten zonder de grootste centrumrechtse partij van het land, de N-VA, dan weet je dat links de agenda zal bepalen. De socialisten kregen daarbovenop alle ministerportefeuilles in de schoot geworpen die er budgettair toe doen: werk, pensioenen en gezondheidszorg. Daar kwam nog bij dat zowel cd&v als Open Vld te weinig zetels had om een vuist te maken in de ministerraad. Als ze dat al gewild hadden, konden ze niet eens dreigen met de val van de regering, want hun zetels waren mathematisch niet nodig voor de meerderheid. Ze knikten en slikten wanneer de populistische ministers weer eens peperdure sociale uitgaven op tafel legden.'

'Tot overmaat van ramp werd het regeerakkoord door formateur Alexander De Croo ook nog eens bijzonder slecht onderhandeld. De trofeeën van de PS werden daarin helder beschreven, becijferd én gebetonneerd. Denk aan de verhoging van de werkloosheidsuitkering en het leefloon. Maar hoe dat allemaal betaald zou worden? Hoe ze meer mensen aan de slag zouden krijgen? Daarover alleen wat vage engagementen. Een studietje hier. Een onderzoekje daar. En bovendien kregen de sociale partners een vetorecht. Lees: de Waalse vakbond FGTV kon alles saboteren. En dus kon de PS naar hartenlust remmen en blokkeren. Het resultaat? Een explosie van de sociale uitgaven en een alarmrend gat in de begroting. De prijs voor die politieke naïviteit – we kunnen het niet anders omschrijven – betaalt elke werkende burger cash.'

Dat brengt ons bij het tweede grote luik, getiteld 'Het zijn zotten die werken'. Een onthullende reconstructie van hoe de regering-De Croo niet-werken financieel aantrekkelijker maakte, met alle gevolgen van dien.

Theo: 'Dé kapitale fout die deze regering maakte, was het aanzienlijk verhogen van de uitkeringen voor niet-werkenden. Alleen al het leefloon ging met 34,4 procent omhoog. En daarbovenop komen nog tal van andere sociale premies en voordelen. Waarom zou je nog gaan werken? Met een uitkering krijg je bijna evenveel. Het gevolg daarvan is een abnormaal hoog aantal werklozen, leefloners en langdurig zieken. Zo raken talloze vacatures, ook voor laaggeschoolden, niet meer ingevuld. Eveneens in Wallonië, mocht u daaraan twijfelen. Van een activeringsbeleid die naam waardig kwam niets in huis.'

'Samen met de budgettaire afgrond zal dat de belangrijkste politieke erfenis blijken van de regering-De Croo: ze hebben van België een land gemaakt dat werken ontmoedigt door de hoge

'De regering-De Croo heeft van België een land gemaakt dat werken ontmoedigt en tegelijk werkafkerigheid subsidieert'

belastingdruk en dat tegelijk werkafkerigheid subsidieert met veel te royale en vrijblijvende uitkeringen. En dat op een moment dat het alle hens aan dek zou moeten zijn om de vergrijzingskosten te kunnen blijven betalen.'

Over naar migratie. Ook dat plaatje oogt weinig fraai. Met een bijna sardonisch genoeg contrasteren jullie de grote woorden van het begin van de legislatuur met de migratiechaos die zich daarop ontrolde.

Theo: (*glimlacht*) 'Ha, die grote woorden. Toenmalig staatssecretaris voor Asiel en Migratie Sammy Mahdi (cd&v) grossierde erin. Ongehinderd door enige praktische kennis toeterde hij van het spreekgestoelte in de Kamer dat hij het allemaal beter, menselijker, fermier, correcter en ook nog eens goedkoper ging aanpakken. Waarna de realiteit al snel zijn woorden inhaalde. Het aantal asielaanvragen ging crescendo, mede doordat er van de groenen en de PS geen ontraded asielbeleid gevoerd mocht worden. Daarop barstte, geheel voorspelbaar, een joekel van een opvangcrisis uit. De regering-De Croo moest in zeven

haasten het jaarlijkse budget voor asielopvang met zo'n 750 miljoen euro verhogen tot een miljard euro. En dat waanzinnige bedrag volstond nog niet om elke asielzoeker een bed voor de nacht te bieden.'

Bizar overigens, het gebrek aan verontwaardiging daarover in de pers.

Theo: 'Daar zeg je zoiets. Ik voerde, als je de pers moest geloven, een 'hardvochtig' beleid. Sommigen namen zelfs de term

'onmenselijk' in de mond. Ook de linkse oppositie deed toen haar duit in het zakje. Ik was zogezegd een 'staatssecretaris van Muren en Prikkeldraad'. De Ecolo-jongeren beeldden me zelfs onbeschaamd af als een nazi. Maar ik slaagde er wel in geen enkele asielzoeker op straat te laten verkommeren. Vandaag liggen er vele honderden in kartonnen dozen in de straten van Brussel, als het er geen duizenden zijn, en dat weken en soms maanden aan een stuk.'

‘Bovenop een hoop menselijke miserie leverde dat een stortvloed aan juridische veroordelingen op, tot in het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. Die vonnissen en arresten legde de regering-De Croo daarop allemaal vakkundig naast zich neer. En geen haan die daarnaar kraaide. Noch in de pers, noch op de banken van de linkse partijen in de Kamer. Het bleef oorverdovend stil. Dat is meer dan opmerkelijk. Dat is ronduit cynisch. Het illustreert dat het links nooit om de feiten te doen was, laat staan om een menselijk beleid. Het ging hen erom mij en onze partij onterecht te *framen* als harteloos. De burger weet ondertussen wel beter. Ik geef dus toe: het voelde bevrijdend aan om dit alles eens helder uit te schrijven, zonder franjes.’

De Russische invasie van Oekraïne heeft veiligheid en defensie weer in het hart van het politieke debat geplaatst. Ook op dat vlak laten jullie geen spaander heel van de regering-De Croo.

Theo: ‘Met recht en reden. Het begrip ‘struisvogelpolitiek’ werd zelden treffender geïllustreerd dan door de manier waarop de regering-De Croo reageerde op de tragedie. In al onze buurlanden gingen de militaire investeringen meteen met een ruk omhoog. Daar werden partnerschappen op poten gezet met de defensie-industrie, om de Oekraïense defensie maximaal te ondersteunen. En wat deed de regering-De Croo? Beslissen om de drones die wij met de vorige regering bestelden voor de luchtmacht niet te bewapenen. België is ook budgettair dé *free rider* geworden onder de NAVO-bondgenoten, met zware diplomatieke schade tot gevolg. Vind jij het normaal dat ons buurland Nederland dit jaar 21,4 miljard euro

uitgeeft aan defensie en België amper 7 miljard euro? Waarin dan nog de pensioenen voor oud-militairen inbegrepen zitten? Op defensievlak is de regering-De Croo notoir onsolidair én onverantwoordelijk.’

‘Op defensievlak is de regering-De Croo notoir onsolidair én onverantwoordelijk’

Ook de vaudeville rond de kernuitstap kon uiteraard niet ontbreken. Voor dat lijvige deel van het boek doken jullie zowaar de politieke geschiedenis in, helemaal terug naar de verkiezingen van 1977. Dat verhaal leest nu eens als een politieke thriller, dan weer als een politieke komedie.

Sander: ‘Kolder en tragiek tegelijk, inderdaad. Maar vooral een verhaal met grote gevolgen voor ons allemaal. De regering-De Croo besloot om het licht te doven in vijf van de zeven kernreactoren. Dat is een economische en ecologische ramp. We geven niet alleen vier megawatt aan CO₂-neutrale energieproductie op, maar ook onze energiezekerheid en energie-onafhankelijkheid. En waarom? Voor een groen dogma, waarvan klaar kijkende experts twintig jaar geleden al wisten dat het een luchtkasteel was. Partijen als Vooruit, cd&v en vooral Open Vld dragen een loodzware historische verantwoordelijkheid, die wij in detail beschrijven. Dat is nodig, want de hypocrisie viert op dit dossier hoogtij. Neem nu de manier waarop de liberalen

zich vandaag profileren als de vurigste verdedigers van kernenergie. Ze durven het zelfs aan om te stellen dat het dankzij hen is, dat er vandaag toch twee reactoren open mogen blijven. Terwijl zij ons pleidooi voor een verlenging van de kerncentrales jarenlang hebben weggelachen en politiek geblokkeerd. Het enige resultaat is dat er in zeven haasten een deal onderhandeld moest worden met Engie, waardoor het management van dat bedrijf rustig kon achterover leunen en keiharde eisen stellen. Alle bochtenwerk en gemiste kansen krijgt u te lezen. En de kleine lettertjes bij de Engie-deal geven we de lezers ook mee. Met die deal heeft de regering-De Croo een financiële molensteen rond eenieders nek gehangen. Terwijl het helemaal anders had kunnen lopen, met een verlenging van veel meer reactoren, voor een veel langere periode. Het verhaal van de kernuitstap is er een van halstarrig volharden in het onmogelijke en dus in de boosheid. Een waanzinnig verhaal, al zeggen we het zelf.’

Zelden was politieke literatuur zo verrassend en tegelijk zo frappant. Het boek leest als een trein. Waar kunnen geïnteresseerde lezers een exemplaar van ‘Puinhopen van Vivaldi’ op de kop tikken?

Theo: ‘Het boek is te koop in de betere boekhandel. Wie een gesigneerd exemplaar wenst, kan Sander of mijzelf persoonlijk een mailtje sturen. Op bladzijde 30 van deze LEO vind je ook een kortingscode. En uiteraard zullen we van de partij zijn op lezingen tijdens de campagne, en met een standje op de familiedag in Planckendael op 2 juni. Zelfs de Franstaligen krijgen *Puinhopen van Vivaldi* te lezen: de vertaling volgt eind april.’ ■

STUDIO VLAANDEREN

In de N-VA-podcast Studio Vlaanderen ontvangt gastheer Joost Houtman – jawel, die van de column op bladzijde 31 – wekelijks een boeiende politieke gast. Samen diepen ze een actueel thema uit. Verrassende inzichten en wonderlijke weetjes passeren de revue terwijl u op de hoogte blijft van wat er op politiek vlak gebeurt. In LEO serveren we u de sprekendste citaten.

AFGESPROKEN

‘In 2021 hebben we in het Vlaams Parlement een besparing op de partijfinanciering doorgevoerd van tien procent. Daarna hebben we de index bevroren op het niveau van 2019.’

Liesbeth Homans in aflevering 47

GOED GEZEGD

‘Er moet een betere waardeverdeling komen zodat onze landbouwers correct verloond worden.’

Sofie Joosen in aflevering 48

‘IN DE KAMER WORDT ELK VOORSTEL DAARROND WEGGESTEMD’

DOVEMANSOREN

‘We zijn met Jong N-VA ooit een gigantische kaars gaan afgeven bij Alexander De Croo om duidelijk te maken wat we nodig zouden hebben zonder kernenergie.’

Jeroen Bergers in aflevering 43

VANZELFSPREKEND

‘Als single zonder kinderen wordt je erfenis bijna direct aan 55 procent belast. Alleenstaanden bouwen nochtans ook duurzame banden op met bijvoorbeeld petekindjes.’

Annick De Ridder in aflevering 46

SPRAAKMAKEND

‘De Einstein-telescoop is een hoogtechnologisch project dat duizenden jobs zou creëren in Limburg. Die unieke opportuniteit moeten we vastpakken.’

Frieda Gijbels in aflevering 45

‘DE TEGENSTELLING TUSSEN LANDBOUW EN NATUUR IS EEN VALSE TEGENSTELLING’

Arnout Coel in aflevering 48

‘ZOLANG ERFBELASTING BESTAAT, MAG ZE SINGLES ZONDER KINDEREN NIET ZWAARDER TREFFEN’

VAN HOREN ZEGGEN

‘Ik vervulde mijn dienstplicht bij de militaire politie van de Kamer. Zo heb ik in het begin van de jaren negentig de periode van Jean-Pierre van Rossem van dichtbij kunnen beleven.’

Wim Van der Donckt in aflevering 44

Beluister alle interviews van Studio Vlaanderen

HET GENK VAN LAURA OLAERTS

Op de avond van 14 oktober 2018, toen de laatste stemmen van de lokale verkiezingen in Genk geteld waren, sloot de toen 22-jarige Laura Olaerts zich in lichte paniek op in het toilet en belde ze haar vader. 'Ik ben verkozen. Wat nu?' De verrassing was compleet, al mocht het resultaat eigenlijk niet verbazen. Laura is een echt campagnebeest. 'Toen ik een tijdje terug een van mijn voormalige leerkrachten tegen het lijf liep, zei die altijd geweten te hebben dat ik ooit in de politiek zou terechtkomen.'

De politieke microbe kriebelde zelfs nog vroeger. 'Bij de verkiezingen van 2014 was ik net een paar dagen te laat 18 jaar geworden, dus stemmen kon ik niet. Maar ik was er wel al mee bezig. Ik deed een masteropleiding in de rechten, dus automatisch groeide de interesse in de manier waarop wetten tot stand komen, hoe onze democratie functioneert. En ook thuis kwam politiek wel ter sprake. Ik kreeg er de waarden en normen mee die me uiteindelijk vrij logisch tot bij de N-VA brachten. Al snel maakte ik de keuze om lid te worden vertelt Laura.

Kort daarna kwam dat telefoontje van mevrouw de staatssecretaris, Zuhail Demir. 'Dat was indrukwekkend. Zuhail was natuurlijk al bekend, maar ik kende haar alleen van op de televisie. Ze nodigde me uit op een bestuursvergadering en uiteindelijk kreeg ik de vraag om de lijst te versterken voor de gemeenteraadsverkiezingen. Ik was 21 jaar, maar ik ben er vol voor gegaan.'

Boterhammen in de rugzak

Dat laatste hoeft u niet met een korreltje zout te nemen. 'Ik heb heel veel en heel goed campagne gevoerd. Ik heb ingezet op de combinatie tussen veel verkiezingsborden zetten en nog veel meer huisbezoeken doen, vaak ook alleen, met mijn rugzak met boterhammen en flyers. Overal in de buurt van waar mijn borden stonden, ben ik gaan aanbellen. Zo'n bord geeft een perfect aanknopingspunt om je voor te stellen. Maar ik heb ook honderden brieven geschreven. En de adressen met de hand geschreven.'

Dat harde werk loonde: vanop plaats 11 verzamelde Laura het vierde hoogste stemmenaantal van de Genkse N-VA-lijst. 'Toen de resultaten →

**'Ik ga ervoor.
Is het niet voor
mij, dan zeker
voor de partij'**

HET GENK VAN LAURA OLAERTS

- woont in Genk sinds haar geboorte in 1996
- dochter van zelfstandigen (Gordijnen Olaerts Interieur)
- master rechten en master notariaat aan de KU Leuven
- gemeenteraadslid sinds 2019
- kabinetsmedewerker Zuhail Demir sinds 2019
- secretaris N-VA Limburg sinds 2022
- regeringscommissaris Vlaams Energiebedrijf
- 4de plaats op de Kamerlijst in Limburg
- hobby's: wandelen, fietsen en in de tuin werken

binnenliepen, heb ik me wel even opgesloten op het toilet en in lichte paniek naar mijn vader gebeld. ‘Wat nu?’ dacht ik. Ik was nog zo jong, ik wist helemaal niet goed wat dat inhield, gemeenteraadslid zijn.’ Maar Laura vond al gauw haar draai. ‘Ik was dan wel de jongste in de gemeenteraad, maar als dochter van zelfstandigen ben ik het gewoon om initiatief te nemen. Toch heb ik eerst veel gekeken, mee gevolgd en geleerd van de oudere generaties. Maar na een tijdje wilde ik toch meer interpelleren.’

Leren loslaten

De initiële *Sturm und Drang* maakte al gauw plaats voor het nodige realisme. ‘Als je jong en onervaren bent, wil je veel dingen snel veranderen. Daar ben ik wel snel van teruggekomen. Je moet ook zaken leren loslaten. *Choose your battles*, zou ik zeggen. Kies je gevecht. In de politiek is het soms geven en nemen, ook al heb je hard aan iets gewerkt. Compromissen zijn onvermijdelijk’, weet Laura, die na haar studies als raadgever Energie aan de slag ging op het kabinet van minister Zuhail Demir en zo ook het klappen van de nationale zweep leerde kennen.

‘Als je weet hoe het eraan toegaat achter de schermen, vind ik het wel jammer dat mensen soms een heel verkeerd idee hebben over de politiek en zelfs hun geloof erin verliezen. Er wordt in de politiek echt heel hard gewerkt, en niet alleen vanuit een buikgevoel. Daarbij komt heel veel expertise en onderzoek kijken. Al vind ik dat de pers een nefaste rol speelt. Ze kiezen vaak doelbewust voor sensatie en daarom probeer ik zulke media te vermijden.’

Mensen blijven overtuigen

Dat weerhoudt Laura er niet van om de mensen te blijven overtuigen. ‘Sommige mensen zijn boos op de politiek, maar als je dan vraagt wat er concreet moet veranderen, dan weten ze het niet of verwijzen ze opnieuw naar de politiek: wij moeten het maar oplossen. Al moet je je voeten op de grond houden. Mensen zijn doorgaans niet geïnteresseerd in het aantal miljoenen euro’s dat er in De Lijn geïnvesteerd wordt als blijkt dat de bushalte voor hun deur verdwijnt. Je kan niet voor iedereen goed doen, hoe hard je ook je best doet.’

Haar best doet Laura voorlopig voor Genk. ‘Als raadgever Energie op het kabinet hou ik me ook lokaal bezig daarmee. Al moet ik zelfs vanuit de oppositie zeggen dat Genk het op dat vlak wel goed doet, al zou het zonder Vlaamse steun veel minder zijn. Met Energyville en Thor Park staat Genk aan de internationale top wat energie betreft. We zijn de energiestad van Vlaanderen. Maar we strijden bovenal voor rechtvaardigheid. Al die gronden die de stad telkens aan dezelfde projectontwikkelaars verpatst? Daar stel ik me vragen bij.’

Ophef

Een dergelijk dossier dat recent veel ophef veroorzaakte, was de grond die de moskee in Sledderloo van de stad kon kopen. ‘Voor minder dan 100.000 euro, terwijl de waarde van de gronden geschat is op 590.000 euro. De moskee krijgt die fenomenale korting als ‘socio-culturele vereniging’, maar het is duidelijk dat

‘Toen ik verkozen werd, was ik even lichtjes in paniek. ‘Wat nu?’ dacht ik’

'Ik trok er alleen op uit om huisbezoeken te doen. Met boterhammen en flyers in mijn rugzak.'

'Sommige mensen zijn boos op de politiek. Maar als je hen vraagt naar oplossingen, verwijzen ze opnieuw naar de politiek.'

cd&v-burgemeester Wim Dries vooral zijn islamitische achterban wil paaien net voor de verkiezingen. De moskee stelt dat er te weinig parkeergelegenheid is tijdens de gebedsmomenten, maar we gingen zelf een kijkje nemen: dan staan er amper een tiental auto's. Straf is ook dat de aanvraag twee dagen later al op de agenda van de schepen stond. Een gewone burger moet daar doorgaans maanden op wachten.'

Genk kampt blijkbaar ook met een hoog aantal vroegtijdige schoolverlaters. 'Dat is hier echt een probleem. Daarom vinden we een taalbad voor kleuters die thuis geen Nederlands spreken zo belangrijk. Het niet beheersen van het Nederlands is een enorme barrière in het onderwijs. Dat zet zich ook door naar de oudere jongeren, zowel qua mentaliteit als qua spreektaal. Als ik jongeren nu hoor praten, voel

ik toch een enorme afstand! De Genkse N-VA stoomt zich ondertussen klaar om in oktober de strijd aan te gaan. 'De laatste peilingen wijzen erop dat we de grootste partij kunnen worden. De vooruitzichten zijn dus goed. Al blijft het hopen dat er niet weer een coalitie van verliezers tegen ons in stelling gebracht wordt. Dat zou een zoveelste slag in het gezicht van de kiezer zijn. Als de kiezer het toelaat, zullen we resoluut mee in het bestuur stappen. Een nieuwe wind na honderd jaar cd&v-beleid.'

Vierde plaats Kamer

Maar eerst 9 juni, want Laura mag vanop de vierde plaats een gooi doen naar een zitje in de Kamer. 'Het is een strijdplaats, dus ik blijf realistisch en met mijn voetjes op de grond. Het is in ieder geval leuk dat jongeren zoals ik kansen krijgen. En natuurlijk ga ik ervoor. Is het niet voor mij, dan alvast voor de partij. Ik kijk ernaar uit om opnieuw campagne te voeren. Het is ook een beetje een voorbereiding op de lokale campagne.'

Tussen het campagne voeren, het werk in de gemeenteraad en op het kabinet van Zuhair Demir en de vele taken achter de schermen, zowel voor het arrondissement Limburg als de Genkse afdeling, vindt Laura nog af en toe tijd om met haar vingers in de grond te woelen en een stevige wandeling te maken in natuurgebied De Maten, een van de oudste natuurgebieden van Vlaanderen. En er is nog die koersfiets die ze kocht tijdens de coronacrisis. Maar die blijft nog even stof vergaren. 'Eerst campagne voeren!' ■

Dessel versus Vivaldi

September 1999, straks 25 jaar geleden. De federale regering zit met de handen in het haar: ze zoekt een locatie om laagradioactief afval te bergen. Afval van iedereen, dat niemand wil. De gemeenten Dessel en Mol werken constructief mee. Het afval kan onder bepaalde voorwaarden in Dessel bovengronds opgeslagen worden. De twee gemeenteraden en de regering bezegelen de overeenkomst in 2006. Maar de laatste horde voor de wet die in 2010 gestemd werd, moet Vivaldi nu nog nemen: er moeten kredieten vastgelegd worden. En ... plots blijkt de regering-De Croo niet meer thuis te geven.

Vivaldi-verraad

Dessels burgemeester Kris Van Dijk, die mee aan de basis van de samenwerking ligt en samen met meer dan honderd dorpsgenoten zijn nek uitstak, voelt zich verraden en voor schut gezet: 'Als dit laatste stukje van de puzzel, de sluitsteen van het hele project, niet eerstdaags gelegd wordt, zullen wij de federale overheid in gebreke moeten stellen.'

'Het gat in de begroting loopt uit de hand. Besparingen en hervormingen laten op zich wachten en de uitgaven rijzen de pan uit', zegt Jasper Cola van Jong N-VA Leuven. 'Jaarrapporten van de Nationale Bank schetsen een dramatische toestand en een pessimistisch toekomstbeeld. België staat bovenaan de Europese ranglijsten met de hoogste lasten op arbeid en de hoogste groei van de staatsschuld.'

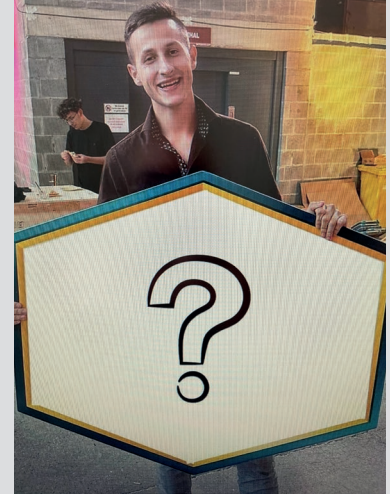
Jong N-VA Leuven deelt medailles uit

Jong N-VA Leuven reikt met een affiche-campagne prijzen uit aan de Vivaldi-regering:

- Hoogste belastingen op arbeid
- Hoogste groei staatsschuld
- Hoogste overheidsuitgaven
- Slechtste begroting

Daarnaast halen we een 'mooie' tweede plek bij de hoogste overheidsuitgaven en de slechtste begroting. Mooi rapport voor een liberale premier.'

'Dat is spelen met onze toekomst. De Vlaamse welvaart mag niet lijden onder een falend federaal beleid. Met onze affichecampagne willen we dat duidelijk maken aan de Leuvense studenten.'

Homo universalis

Op 30 maart begonnen de nieuwe uitzendingen van het spelprogramma *Homo universalis* op VRT. Tien afleveringen lang strijden honderd kandidaten om de titel. N-VA-gemeenteraadslid Jens Stoffelen uit Wuustwezel is een van hen. Wij duimen mee dat Jens alle spelletjes overleeft en zich tot *Homo universalis* mag kronen!

Jong N-VA overtuigt in Mechelen

Tijdens een schooldebat in het Sint-Romboutscollege in Mechelen behaalde jongerenvoorzitter Jeroen Bergers de medaille voor beste debater. Hij wist 39,7 procent van de scholieren te overtuigen.

Jeroen Bergers
27 maart om 20:37

Mechelen kleurt geel! 🇳🇱
Leuk schooldebat achter de rug in het Sint-Romboutscollege. Goed geïnformeerde leerlingen met kritische vragen zorgden voor een pittig debat. Bedankt voor de steun! 🙌

Partij	Procent
N-VA	39.70%
Voorpartij (30-31)	30.34%
OpenlistD	12.73%
PVDA	4.12%
Vlaamse Belangen	1.87%

Nieuwe golfterreinen in Koksijde

Golfen? Dat kan je niet alleen in Knokke-Heist of Nieuwpoort maar nu (helaas) ook in Koksijde. Naar aanleiding van het nieuwe golfterrein organiseerde de bestuursploeg van N-VA Koksijde, met lijsttrekker Sander Loones, een ludieke actie om de vele putten in de straten

in de schoolomgevingen in hun gemeente aan te klagen.

Gepakt met golfclubs en balletjes vroegen ze de meerderheid om prioritair de straten opnieuw te asfalteren in de schoolomgeving, zodat de kinderen weer veilig naar school kunnen fietsen.

Vlaanderens mooiste

Zondag 31 maart: een wielersdag! De Ronde van Vlaanderen ging dit jaar van start in Antwerpen. Burgemeester Bart De Wever en schepen van Sport Peter Wouters gaven het startschot. Ook onze leden stonden massaal aan de start.

De Vlaamse Volksbeweging deelde naar aloude traditie Vlaamse Leeuwen uit. Onder meer in Lebbeke stak de lokale N-VA-afdeling een handje toe.

Babbeltent op jaarmarkt Balen

N-VA Balen-Olmen kijkt terug op een geslaagde actie op de jaarmarkt. Bezoekers konden aan de stand van de afdeling voorstellen doen met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen in oktober. Ze kregen een prijzenlotje om te deponeren in het doosje met het thema dat voor hen een prioriteit moet zijn. Uit alle voorstellen werden na afloop tien winnaars geloot.

De mammoet van Dendermonde

Het is zover: de deuren van FAAM, het virtueel museum van Vlaanderen, zijn open! Sinds 12 maart kan iedereen op de website of met de app steeds nieuwe vierkante meters Vlaamse geschiedenis ontdekken.

FAAM is een virtueel museum dat de weg wijst naar het erfgoed aanbod dat duizenden enthousiaste professionele en vrijwillige organisaties, groepen en individuen over heel Vlaanderen beheren. 'Vlaanderen lanceerde FAAM in Dendermonde, onze Ros Beiaardstad,' zegt schepen Marius Meremans. 'Het is het allereerste virtuele museum van Europa. De eerste vierkante meter

geschiedenis'-tegel met QR-code ligt vlak voor het Vleeshuismuseum. Daar is namelijk een grote archeologische schat te zien: de mammoet.'

Ga zeker eens langs op de Grote Markt in Dendermonde en beleef de spannende ontdekking van de mammoet alsof u er zelf bij was! Daarna kan u het reuzengrote skelet echt bewonderen in het Vleeshuismuseum. De toegang is gratis.

Bezoek FAAM, het virtueel museum van Vlaanderen, en download de app via faam.vlaanderen/nl.

BRUSSEL

Brussel in spiraal van drugsgeweld 'VEEL BELOFTES, WEINIG REALISATIES'

Mathias Vanden Borre

Brussel kampt met een groeiend probleem van drugsgerelateerd geweld. Minister-president Rudi Vervoort (PS) komt op de proppen met een gewestelijke strategie tegen drugsgeweld. 'Te weinig en te laat', zegt Brussels parlementslid Mathias Vanden Borre, die Vervoort al jarenlang vraagt om doortastend in te grijpen.

2024 is voor onze hoofdstad uiterst gewelddadig begonnen. Zo vonden er tientallen schietpartijen plaats, met meer dan twintig slachtoffers en verschillende doden tot gevolg. De bloedige trend is niet nieuw. Vorig jaar waren er zeven doden en 130 (zwaar)gewonden, recordcijfers die overtroffen zullen worden als de trend zich verderzet. 'Het drugsprobleem is zo groot dat het niet meer te ontkennen valt. Helaas is het geleden van de Zweedse federale regering mét de N-VA dat er concreet iets gedaan werd. Enkel met de N-VA in het bestuur is veiligheid een echte prioriteit.'

Kordate aanpak nodig

Minister-president Vervoort (PS) komt nu met een zoveelste plan dat onaf is en nog veel vraagtekens bevat. 'En geen structurele veranderingen', zegt Mathias. 'Zo is er al een globaal drugsactieplan waarin de zes Brusselse politiezones actief betrokken zijn, onder leiding van de federale gerechtelijke politie van Brussel.'

Dat plan kwam er in 2021 toen de problematiek aan het Noordstation escaleerde en incidenten met drugs en wapens exponentieel toenamen. 'Maar voor zover ik weet, is er zelfs geen referentiemagistraat aangesteld. Het blijft ook wachten op de versterking van de federale gerechtelijke politie van Brussel met 88 extra agenten, die de federale Vivaldi-regering beloofde. Kortom: veel beloftes, weinig realisaties. Er is dringend nood aan structurele hervormingen en een doortastende aanpak.'

Mexicaans leger

Ondertussen is er nog veel onenigheid over concrete maatregelen uit het nieuwe gewestelijke plan, zoals over de systematische identiteitscontroles en boetes voor drugsgebruikers in de hotspots, de 15 prioritair aan te pakken zones. Ook de aanpak van dakloosheid en illegaliteit blijft een groot vraagteken. 'Zo moeten er voor elke hotspot verschillende van de 19 burgemeesters,

19 preventiediensten, 19 OCMW's, 19 netheidsdiensten enzovoort ingeschakeld worden. Een heel Mexicaans leger dus.'

Bovendien is het beleid versnipperd en tegenstrijdig. 'Drugsgebruikers die in de buurt van een hotspot betrappt worden op het bezit of gebruik van drugs, krijgen in principe een GAS-boete. Maar in de buurt van spuitruimtes hoeven ze niets te vrezen, want er is een 'gedoogzone' met een straal van 500 meter. Enkele burgemeesters kondigden aan dat ze drugsbezit helemaal niet willen bestraffen. En ondertussen kondigt het Brusselse parket aan dat het niet langer drugsgebruikers zal vervolgen die in het bezit zijn van vijf gram cocaïne, twintig gram cannabis of tien pillen xtc, lsd of MDMA. Te gek voor woorden.'

Weg van minste weerstand

Aan plannen en beloftes geen gebrek, maar wel aan structurele hervormingen, daadkrachtige beslissingen en eenheid van commando. 'Net daarom moeten de zes politiezones samengevoegd worden. De strijd tegen de drugshandel en de georganiseerde misdaad vergt een kordate en uniforme aanpak, want drugsbendes kiezen de weg van de minste weerstand. De nieuwe strategie is te vaag en biedt geen structurele oplossing', besluit Mathias. ■

VLAAMS

BETAALBAARHEID VAN RUSTHUIZEN BETER MONITOREN

De stijgende levensduurte laat zich voelen in de prijzen van de woonzorgcentra. 'Maar we hebben geen duidelijk zicht op wie in welke situatie problemen ondervindt om zijn rusthuisfactuur te betalen,' zegt Vlaams Parlementslid Veerle Geerinckx. 'Zo weten we bijvoorbeeld niet welke mensen daarvoor een beroep moeten doen op het OCMW.'

Op vraag van Veerle zal het Vlaams Parlement daarover in de toekomst meer en duidelijkere data krijgen.

Veerle Geerinckx

Concreet zullen geanonimiseerde gegevens van het OCMW structureel gedeeld worden met de administratie van de Vlaamse overheid.

'Vandaag varen we minstens deels blind. Meer en duidelijkere gegevens moeten in de toekomst leiden tot beter en gericht beleid. We moeten duidelijk kunnen zien of Vlaamse ondersteuningsmechanismen zoals de zorgbudgetten de rusthuisfactuur betaalbaarder maken. Op die manier kunnen we ook gericht bijsturen waar nodig.'

VLAAMS

NULTOLERANTIE VOOR AGRESSIE TEGEN LEERKRACHTEN

Steeds vaker krijgen leerkrachten te maken met agressie. In 2023 waren 78 arbeidsongevallen te wijten aan agressie, blijkt uit cijfers van Vlaams Parlementslid Karolien Grosemans.

'Op het totale leerkrachtenkops blijft dat aantal gelukkig beperkt. Maar er is wel een duidelijke stijging merkbaar tegenover 2022. Toen ging het over 52 gevallen,' zegt Karolien.

Respect

In de meeste gevallen zijn het leerlingen die agressief gedrag vertonen tegen de leerkrachten. Maar in 21 van de 78 agressiegevallen gaat het om ouders of

Karolien Grosemans

andere familieleden. 'Dat kan voor onze partij absoluut niet door de beugel. Het is toch niet te veel gevraagd om respect te tonen voor onze leerkrachten en hun gezagspositie. Agressie moet kordaat aangepakt worden en leiden tot uitsluiting,' klinkt het bij Karolien.

Nultolerantie

Onderwijsminister Ben Weyts voorziet een juridisch fonds dat scholen en leerkrachten moet bijstaan in het geval van gerechtskosten. 'Wij staan aan de kant van de leerkrachten. Hun werk is voor Vlaanderen van onschatbare waarde. Nultolerantie tegenover agressie is het minste wat we moeten doen.'

EUROPA

MISDAAD GRENS- OVERSCHRIJDEND BESTRIJDEN

Het Europees Parlement en de Raad keuren nieuwe regels goed in verband met de overdracht van strafvervolgning tussen lidstaten. Europees Parlementslid Assita Kanko heeft met quasi unanieme steun namens het Europees Parlement onderhandeld.

Assita Kanko

Criminelen maken steeds vaker deel uit van georganiseerde bendes die actief zijn op het grondgebied van verschillende lidstaten. 'Maar als een strafzaak van de ene lidstaat naar de andere overgeheveld wordt, botst men op tal van chaotische regels die in elke lidstaat anders zijn,' zegt Assita.

Efficiëntie en rechtszekerheid

'Daarom harmoniseren we die regels en procedures. Dat moet zorgen voor een betere strafvervolgning om grensoverschrijdende criminaliteit zoals terrorisme, mensensmokkel, cybercriminaliteit, witwaspraktijken, drugs- en wapenhandel doeltreffend te bestrijden. Efficiëntie en rechtszekerheid staan daarbij centraal.'

Niet eindeloos rekken

Het nieuwe pakket regels houdt rekening met de privacy van alle betrokken partijen, bepaalt wie welke informatie moet geven of krijgen, wie de aanvraag kan doen en wie uiteindelijk beslist. De overdracht gebeurt daardoor in de beste omstandigheden en op het meest geschikte moment, zodat procedures niet nodeloos gerekend worden of het gerechtelijk onderzoek hinderen.

EERLIJKE HANDEL ALS BRON VAN WELVAART

Belang van handel voor een open economie

Voor een open economie als de Vlaamse is internationale handel van levensbelang. Een op de drie Vlaamse jobs hangt af van export. Vorig jaar waren buitenlandse bedrijven goed voor 4.600 nieuwe jobs via hun meer dan 250 investeringsprojecten. Ook in het kader van onze open strategische autonomie is het van belang om eerlijke handelsakkoorden te sluiten. Ze helpen bijvoorbeeld om onze energietoevoer te diversifiëren en onze afhankelijkheid van dubieuze regimes af te bouwen. Ook voor de duurzame energietransitie en de strijd tegen klimaatverandering zijn handelsakkoorden van levensbelang. Voor veel van de kritieke grondstoffen die nodig zijn voor onder meer windturbines of de batterijen van elektrische auto's is de Europese Unie afhankelijk van de invoer van een beperkt aantal leveranciers. Om de aanvoer te verzekeren, moeten we dus op

zoek naar nieuwe en betrouwbare partners. Het recente handelsakkoord tussen de EU en Chili verdient alleen al daarom navolging.

Wat is de impact van een vrijhandelsakkoord?

Het vrijhandelsverdrag tussen de EU en Canada, CETA genaamd, is exemplarisch voor het belang van eerlijke handel voor onze welvaart. Dat verdrag trad in 2017 gedeeltelijk in werking. Meer dan vijf jaar later blijkt het een schot in de roos. Dankzij het wegvallen van de Canadese invoerheffingen op onze producten, nam de Vlaamse export naar Canada met meer dan een derde toe. Zo groeide onder meer de export van wagens, ijzer- en staalproducten en groente- en fruitbereidingen sterk. Omgekeerd nam ook onze import van Canadese producten aanzienlijk toe. Vooral basismetalen, mineralen en energie springen daarbij in het oog. Het akkoord helpt met

andere woorden de energieprijzen onder controle te houden en zorgt voor grondstoffen voor onze verwerkende industrie.

Waarom sleept de ratificatie aan?

Nadat het politieke akkoord een feit is, moeten de verdragen een ratificatieprocedure doorlopen. Vaak moet elke EU-lidstaat zijn goedkeuring geven vooraleer een akkoord definitief in werking kan treden. België is dikwijls de laatste lidstaat die een akkoord nog moet goedkeuren. Hoewel het nagenoeg altijd de andere deelstaten zijn die met de voeten slepen, en niet Vlaanderen, dreigt die houding reputatieschade te berokkenen. Gezien het economische belang van nieuwe akkoorden is die terughoudendheid onbegrijpelijk. Om onze welvaart aan te vuren en om de duurzame transitie mogelijk te maken, moeten we net een versnelling hoger schakelen. ■

De weg van Kris Van Dijck

1988

Gemeenteraadslid

Kris Van Dijck wordt in 1988 verkozen in de gemeenteraad van Dessel. In 1989 wordt hij, op slechts 25-jarige leeftijd, schepen voor de Volksunie. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 1994 mag hij de burgemeesterssjerp van Dessel omknopen.

1995

Vlaams Parlement

Bij de eerste rechtstreekse verkiezingen voor het Vlaams Parlement, op 21 mei 1995, is Kris lijsttrekker in de kieskring Mechelen-Turnhout. Hij raakt verkozen en zetelt in het Vlaamse halfroond naast wijlen Chris Vandembroeke.

2001

Oprichting N-VA

Bij de oprichting van de N-VA in 2001 is Kris de eerste algemeen secretaris van de partij. Sindsdien is hij altijd lid gebleven van het partijbestuur. Kris is van heel nabij betrokken bij het bestuur van de partij.

2013

Fractievoorzitter

In 2013 geeft Kris de fakkel van Vlaams fractievoorzitter door aan Matthias Diependaele.

2024

Naar Europa?

Wanneer de partij Kris vraagt om de burger Europees te vertegenwoordigen op de lijst van Johan Van Overtveldt, twijfelt hij geen seconde. Een laatste mijlpaal waarnaar Kris erg uitkijkt.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Voormalig KBC-topman en schrijver van 'Vlaams Manifest' Remi Vermeiren

'WALLONIË BLIJFT EEN ONDEMOCRATISCH BLOK AAN HET VLAAMSE BEEN'

Onder impuls van Remi Vermeiren, voormalig CEO van KBC en voorzitter van onder meer Pro Vives en In de Warande, verscheen in 2005 het Warandemanifest, dat opriep tot Vlaamse onafhankelijkheid. Bijna twintig jaar later publiceert Remi Vermeiren 'Vlaams Manifest', waarin hij een oplossing zoekt voor de Belgische impasse. Hij schuift een verregaande regionalisering naar voren.

H

et Warandemanifest ijverde in 2005 nog resoluut voor Vlaamse onafhankelijkheid. Nu schuift u regionalisme naar voren. Wat deed u naar dat concept opschuiven?

'Er was een historische reden om de nadruk te leggen op onafhankelijkheid in 2005: het was de eerste keer dat er op basis van economische redenen voor zelfstandigheid gepleit werd. De interpretatie dat ik nu regionalisme naar voren schuif, is overigens niet juist. Het *Vlaams Manifest* staat honderd procent voor zelfbeschikking, maar er zijn elementen die ook voor een semi-alternatief of een variatie pleiten. Zo is er onduidelijkheid over de houding van een meerderheid van de Vlamingen ten aanzien van onafhankelijkheid. Die was in 2005 nog onbekend, zeker op basis van economische argumenten. Regionalisme is ook beter bepleitbaar tegenover Vlamingen en zelfs Franstaligen.'

De roep naar Vlaams zelfbestuur wordt nog vaak afgedaan als oude romantiek, maar de argumenten die u hanteert zijn vooral economisch?

'Mijn argumenten zijn economisch, maar ook sociaal en politiek. Het *Vlaams Manifest* is maar een waarschuwing: de Belgische constructie is zo gebrekkig dat ze in de huidige omstandigheden een ernstige handicap vormt. Ik geloof en hoop dat het Manifest iets kan bijdragen aan het bewustzijn van die problematiek bij de Vlamingen.'

Uw boek kreeg weinig aandacht in de media. Hoe verklaart u dat?

'Sommige media willen alleen hun eigen stellingen propageren en zwijgen tegengestelde meningen dood. Vlaanderen heeft de laatste jaren misschien ingeboet aan prestige en geloofwaardigheid als beleidsniveau in vergelijking met de Belgische marketingmachine.'

Wanneer zullen die harde economische feiten uiteindelijk ook de gemiddelde Vlaming overtuigen?

'De uitdagingen rond de vergrijzing, de klimaatverandering, de instabiele geopolitieke toestand enzovoort zijn zeer groot. Een verarming dreigt, want ondertussen blijft Wallonië binnen de Belgische context met zijn overbezette,

dure overheid en beperkte welvaartscreatie een ondemocratisch blok aan het been voor Vlaanderen. Afhankelijk van hoe je de peilingen interpreteert, kan je zeggen dat de Vlamingen toch wakker liggen van die problemen.'

Open Vld stelt dat we het ons niet kunnen permitteren om 'vijfhonderd dagen in een kasteel te gaan onderhandelen'.

'Dat we ons dat niet zouden kunnen permitteren, is net de schuld van de Open Vld, die al 25 jaar in de federale regering zit.'

'De transfers van Vlaanderen naar Wallonië dalen', horen we vaak. U nuanceert dat?

'Die dalende transfers zijn tijdelijk. De vergrijzing is vroeger ingetreden in Vlaanderen. Daardoor zijn de sociale uitgaven hier sneller gestegen dan in Wallonië. Maar die vergrijzing zal zich onvermijdelijk ook in Wallonië sterker gaan manifesteren en op hetzelfde niveau komen als in Vlaanderen. Dus zullen de sociale uitgaven ook daar opnieuw de hoogte in schieten.'

Nog zo'n tegenargument: transfers gebeuren ook binnen Vlaanderen. U weerlegt dat niet, maar die zijn van een andere orde?

'Er zijn transfers tussen alles en iedereen, want de werkzaamheidsgraad is nooit volkomen gelijk gespreid over

'De Belgische constructie is zo gebrekkig dat ze vandaag een ernstige handicap vormt'

het gehele land, in elke regio of elke provincie. Hoe kleiner de entiteit, hoe minder gevolgen die transfers hebben. Zo zijn er transfers naar West-Vlaanderen omdat daar veel pensioenontvangers aan de kust resideren. Tezelfdertijd is de werkloosheid daar laag. Men zou de transfers tussen Ukkel en Schaarbeek kunnen berekenen. In feite zijn de transfers tussen provincies in Vlaanderen veel minder omvangrijk

dan die van Vlaamse naar Waalse provincies, om niet te zeggen verwaarloosbaar. Bovendien is Vlaanderen bij machte om iets te doen aan die interne Vlaamse transfers, en niet aan de transfers naar Wallonië. Maar uiteindelijk zijn die transfers niet zo uitermate belangrijk. Veel erger zijn het ondemocratische gehalte van België en het vergaande gebrek aan effectiviteit en efficiëntie van de Belgische structuren.' ■

Geflitst

Zonder ingrijpen stijgt het federale begrotingstekort naar 45 miljard euro per jaar tegen 2029. U kan zich dat bedrag moeilijk voorstellen? Het is meer dan zes keer het jaarlijkse budget van defensie. Of achttien keer dat van justitie. Elk jaar opnieuw.

Vivaldi stemde eind maart opnieuw en voor de tieste keer tegen de bevrozing van de partijdotaties. 'Alle woorden van Groen over politieke vernieuwing blijken eens te meer hol te zijn. Een gemiste kans, een gemiste legislatuur', zegt Kamerlid Wim Van der Donckt.

Eén op de negen werklozen in Vlaanderen wordt gesanctioneerd voor werkonwilligheid. In Wallonië is dat één op de 57. En in Brussel één op de 154. 'Dat maakt in de tijd onbepaalde uitkeringen politiek onhoudbaar', zegt professor Arbeidsrecht Marc De Vos op X.

Flanders Technology & Innovation klokte af op meer dan 175.000 bezoekers en joeg gedurende tien dagen een golf van positiviteit en vooruitgangsgeloof door heel Vlaanderen. 'Het is mijn grote vreugde: dankzij technologie Vlaanderen beter maken', zegt initiatiefnemer Jan Jambon.

**'WE KUNNEN WEL WAT
LEREN VAN DE NOORSE
GEMEENSCHAPSZIN'**

VOORMALIG EUROPEES WOORDVOERDER YANNICK VANDERVEEREN WOONT EN WERKT NU IN NOORWEGEN

Niet dat het Belgische klimaat zo mediterraan is, maar je moet al een goede reden hebben om met je hebben en houden naar Noorwegen te verhuizen, waar het doorgaans sneeuwt tussen november en mei. In het geval van Yannick Vanderveeren was die reden een Noorse schone. De voormalige parlementair medewerker en Europees woordvoerder verzorgt nu de communicatie van een bedrijf dat zich specialiseert in 'carbon capture', het afvangen van CO₂. Hij kijkt met veel voldoening terug op zijn tijd bij de N-VA.

Na zijn studies – na drie masters dreigde het etiket 'eeuwige student' – wilde Yannick resoluut in de politiek werken, en dan het liefst voor de N-VA. Na een succesvolle sollicitatie kwam hij als parlementair medewerker terecht bij

Willy Segers, op een moment dat de partij in volle expansie was na de succesvolle verkiezingen van 2009. 'Een leuke job bij een aangename mens', herinnert Yannick zich. 'Ik kon veel taken combineren: van communicatie tot politieke analyses.'

Na de eclatante overwinning in 2014 zocht de Europese N-VA-fractie een woordvoerder. 'Ik had de voorgaande jaren een goede band opgebouwd met toenmalig Europarlementslid en streekgenoot Mark Demesmaeker. De internationale context trok me wel aan, dus ik stuurde hem mijn cv. De bevestiging dat ik kon starten, was een zeer fijn moment.'

'Als jonge woordvoerder was dat een fantastische leerschool. Het is fijn dat de partij kansen geeft aan jonge mensen. Het was een enorm hectische periode met de Brexit, het onafhankelijkheidsreferendum in Barcelona en de Europese presidentsverkiezingen waarbij Helga Stevens zich kandidaat gesteld had. We kregen aandacht van de BBC en van CNN. Dan trek je je ogen en oren open en leer je veel bij.'

West Wing

'Het Europees Parlement is een heel andere omgeving dan de Vlaamse en federale parlementen. De factor meerderheid tegen minderheid speelt veel minder. Je moet continu op zoek naar coalitiepartners voor je voorstellen. Politiek wordt meer in de wandelgangen gevoerd. Ik had altijd een beetje een 'West Wing'-gevoel (*tv-serie over het Witte Huis, red.*). Je voelt dat je heel dicht bij de macht zit.'

1. Yannick woont met zijn gezin in Noorwegen. Ondertussen kwam er een tweede zontje bij.

2. Aan het werk als woordvoerder voor de toenmalige Europese N-VA-fractie.

3. In Oslo werkt Yannick nu als communicatieverantwoordelijke in de carbon-capture-industrie.

4. Yannick is een hevige Club Brugge-fan, maar pikt af en toe een wedstrijd van Antwerp FC mee. Zijn vader speelde er ooit profvoetbal.

Ondertussen ontmoette Yannick de Noorse Ingrid op een etentje met voormalige Erasmusstudenten. Van het een kwam het ander. 'Initieel kozen we hier voor het traditionele huisje en tuintje, want mijn vrouw werkte in België. Maar de heimwee naar de Noorse heimat was groot. Noren denken dat ze in het beste land ter wereld wonen. Op sommige vlakken is dat misschien wel zo, zeker wat betreft het grootbrengen van kinderen.'

Hoge Noorden

Die gezinsuitbreiding was er ondertussen ook gekomen. De hectiek van Europa, met de maandelijkse verhuis naar Straatsburg, maakte dat het gezin naar het hoge Noorden trok en Yannick voor een andere carrière koos. 'Ik wilde graag voor de partij blijven werken, maar de afstand was te groot.' Verrassend genoeg vond Yannick niet meteen werk in Noorwegen, wel in Denemarken.

'Noorwegen heeft een eerder gesloten arbeidsmarkt, terwijl Denemarken meer internationaal gericht is. Maar het pendelen was heel veeleisend. Tijdens corona bleef ik doorgaans enkele weken in Denemarken.'

Ondertussen breidde het gezin uit met een tweede spruit. 'Toen ben ik opnieuw in Noorwegen gaan solliciteren. Ik kwam uiteindelijk als communicatieverantwoordelijke terecht bij Aker Carbon Capture, een bedrijf dat CO₂ opvangt in de industrie, wat natuurlijk zeer relevant is in deze tijden. De CO₂ wordt nadien omgevormd tot duurzame grondstof, bijvoorbeeld voor glastuinbouw en luchtvaartbrandstof. Of ze wordt opgeslagen in oude olie- of gasvelden diep onder de zeebodem.'

Langlaufen in de crèche

Yannick paste zich ondertussen goed aan in Noorwegen, al blijven de lange,

donkere winters een uitdaging voor hem. 'Mijn kinderen lopen hier zoals iedereen over het ijs alsof het niets is. Langlaufen leren ze al in de crèche.' Op het vlak van gemeenschapszin en patriotisme is Noorwegen in Yannicks ogen een echte modelstaat voor Vlaanderen. 'De samenleving is heel hecht, de burgerzin is groot. En er is veel minder stress.'

Modelstaat of niet, Vlaanderen blijft Yannick na aan het hart liggen. 'Qua innovatie moet Vlaanderen niet onderdoen en mogen we trots zijn op ons cultureel aanbod en culinaire tradities. Ik ben bezig met een projectje om Vlaamse culinaire kwaliteitsproducten naar Noorwegen te brengen, en vice versa. En natuurlijk kom ik graag naar Vlaanderen voor de familie, én voor Club Brugge. Ik had het nooit mogelijk geacht, maar mijn oudste zoon is een nog grotere fan dan ik ooit was.' ■

1

2

VERKIEZINGSMEETING VOOR VLAAMSE WELVAART 28 APRIL | CAPITOLE | GENT

3

1 STUDIO VLAANDEREN WORDT STUDIO WELVAART

Tussen 19 april en 9 juni wordt de wekelijkse podcast Studio Vlaanderen omgedoopt tot Studio Welvaart. Het recept en de kok blijven dezelfde, maar we passen de ingrediënten lichtjes aan: gastheer Joost Houtman ontvangt in de weken voor de verkiezingen niet één, maar telkens twee centrale gasten.

Als eerste op het menu: Zuhail Demir en Steven Vandeput. Benieuwd? Abonneer u dan snel op de podcast via uw favoriete podcastspeler of YouTube en mis geen enkele aflevering. Meer informatie: www.studiovlaanderen.be.

de campagne klaarstaat in de startblokken. Het officiële startschot geeft de N-VA op zondagvoormiddag 28 april in het Capitole in Gent, met een zinderende verkiezingsmeeting.

Samen met honderden kandidaten en duizenden leden warmen we op voor het serieuze werk. Met toespraken van onze toppers, inhoudelijke tussenkomsten en leuke filmpjes een niet te missen evenement.

Bent u er graag bij op 28 april van 10 tot 12 uur? Schrijf dan snel in via www.n-va.be/verkiezingsmeeting.

Vilnius. 'Vlaanderen was dertig jaar geleden een van de eerste regio's die de onafhankelijkheid van Litouwen erkenden. Het is meer dan ooit belangrijk om de democratische vrijheid van een volk in Europa te erkennen, zeker in de huidige geopolitieke context', zegt Cathy.

2 VERKIEZINGSMEETING

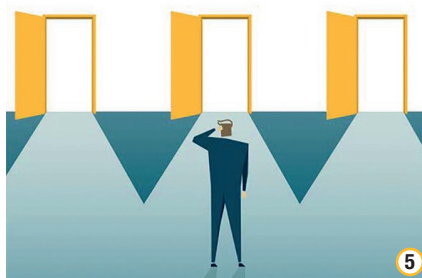
Wanneer de verkiezingsborden het straatbeeld beginnen te kleuren, weet je dat

3 LITOUWEN

Vlaams Parlements lid Cathy Coudyser vertegenwoordigde op 11 maart de N-VA en het Vlaams Parlement op de onafhankelijkheidsviering van Litouwen in

4 EERSTE KEER STEMMEN?

Op 19 april organiseert het Vlaams Parlement in samenwerking met nws.nws.nws (VRT) het Kiesfestival voor eerste-keer-stemmers. Naast tal van workshops, speeddates met politici, quizen en andere interactieve activiteiten, is er een beurs waar de scholieren kunnen kennismaken met de politieke partijen die vertegenwoordigd zijn in het Vlaamse halfroond. Natuurlijk is ook de N-VA van de partij, met onder meer een speciale brochure op maat van jongeren.

U kan de brochure online terugvinden op www.n-va.be/verkiezingen-voor-jongeren, samen met heel wat praktische informatie voor 16-tot-18-jarigen die voor het eerst gaan stemmen.

Neemt u als kandidaat binnenkort zelf deel aan een schooldebat of gaat u spreken voor een groep jongeren? Aarzel dan niet om tijdig een stapeltje jongerenbrochures aan te vragen via campagne2024@n-va.be.

5 VORMINGSVOND LOKALE VERKIEZINGEN

In april organiseert het partijsecretariaat drie vormingsavonden over de lokale verkiezingscampagne. De focus van de vormingen ligt op de praktische kant van het campagnevoeren, de verkiezingswetgeving en -administratie, debattraining en de campagnehuisstijl.

Het programma van de drie vormingsavonden is identiek. De vormingsavonden vinden plaats op donderdag 18 april (ICC Gent), maandag 22 april (Ter Elst, Edegem) en woensdag 24 april (UHasselt, Diepenbeek). Alle afdelingen kregen een uitnodiging en mogen drie deelnemers afvaardigen.

6 FAMILIEDAG PLANCKENDAEL

Noteer zondag 2 juni 2024 met stip in uw agenda, want dan verzamelt de N-VA in ZOO Planckendael in Muizen bij Mechelen voor een familiedag vol plezier.

U bent meer dan welkom om samen met uw familie en duizenden partijgenoten te komen genieten van het prachtige dierenpark. De familiedag is tegelijkertijd de slotmeeting waarmee we onze campagne voor de verkiezingen van 9 juni afronden.

Traditiegetrouw wacht u een rijk gevuld programma. Dansen op beestig goede muziek, luisteren naar een toespraak van voorzitter Bart De Wever, genieten van de kinderaanimatorie, het dierenpark bezoeken? Het kan allemaal!

Programma

10.00 uur: gezellige evenementenweide met kinderaanimatorie, grime, springkastelen en muziek

10.15 uur: optreden van Loco Kids Disco

11.15 uur: optreden van Jane & The Gents

12.15 uur: toespraak algemeen voorzitter Bart De Wever

12.30 uur: hapje eten op de weide of in het park en vrije toegang tot de dierentuin

18.00 uur: einde familiedag

Bent u er graag bij? Schrijf dan snel in. Surf naar www.n-va.be/familiedag of scan de QR-code voor meer informatie.

Lode Vanneste, campagnecoördinator West-Vlaanderen

‘De zenuwachtigheid bij de kandidaten neemt toe. Maar ook het enthousiasme’

Zijn er voldoende flyers om uit te delen? Wanneer en waar zijn er markten? Zullen mijn affiches op tijd geleverd worden? Waar moest ik alweer zijn voor de campagnefoto's? Kan ik nog zo'n autosticker bestellen? Het is slechts een doorsnee van de vragen die zowat elke kandidaat zich momenteel stelt. Die vragen richten ze doorgaans aan hun provinciale campagnecoördinator. De minst benijdenswaardige job bij verkiezingen? West-Vlaams coördinator Lode Vanneste relativeert: 'Gewoon het hoofd koel houden.'

Honderden kandidaten lopen zich momenteel warm voor de verkiezingen van 9 juni. Zoals we dat gewoon zijn, is de campagne een strak geregisseerde machine die straks over Vlaanderen rolt als een gele golf. Het partijsecretariaat is dan wel het kloppend hart van de hele operatie, de coördinatie gebeurt grotendeels regionaal, om niet te zeggen provinciaal. En dan komen de provinciale campagnecoördinatoren om de hoek kijken.

'We fungeren vooral als centraal aanspreekpunt', zegt Lode Vanneste, die de coördinator is voor de West-Vlaamse campagne, samen met fractiemedewerker Jorgen Deman. 'We krijgen natuurlijk heel veel vragen van kandidaten, maar ook vanuit het

partijsecretariaat. Het is onze taak om alles te kanaliseren en zo snel mogelijk antwoorden en duidelijkheid te brengen. Het is vooral een kwestie van het hoofd koel te houden.'

Veel enthousiasme

Op enkele maanden voor de verkiezingen nemen de zenuwen toe. Dat merkt Lode ook. 'Misschien heeft de grote inzet van deze verkiezingen er wel iets mee te maken. Het enthousiasme is alvast groot. Daar kunnen peilingen niets aan veranderen, gelukkig. De kandidaten willen buitenkomen, dat is duidelijk.'

Lode geeft meteen een paar tips mee voor kandidaten: 'Het is en blijft belangrijk om een goede mix van campagnemiddelen te gebruiken. Zo zijn borden nuttig, zeker als je de mensen wil laten weten dat je meedoet aan de verkiezingen. Maar ze zijn niet hét middel om de mensen te overtuigen. Je gebruikt ook best je sociale media en natuurlijk moet je regelmatig buitenkomen: huis-aan-huisbezoeken, markten, evenementen. Je moet de mensen durven aan te spreken.'

‘Borden zijn nuttig, maar je moet ook buitenkomen en de mensen durven aan te spreken’

Doe het goed of doe het niet

Zelf heeft Lode een eenmanszaak in communicatie. Hij is dus goed geplaatst om kandidaten gewijs te maken, vooral wat betreft sociale media. Zijn credo: ofwel doe je het goed, ofwel laat je het zo. 'Op sociale media is visuele communicatie belangrijk, zoals filmpjes. Maar al gauw heb je een overdaad aan dat soort zaken. Dus moet je kunnen opvallen, liefst ook omdat je materiaal goed gemaakt is, en steek je daar beter voldoende tijd en moeite in. En vergeet de herkenbaarheid niet: gebruik altijd de huisstijl van de N-VA.'

Die strakke regie van de partij, zeker wat betreft de huisstijl, vindt Lode belangrijk. 'Dat maakt ook dat we ons meer kunnen bezighouden met de inhoud. Ons programma zal het verschil maken. Ik hoop dat dat met een degelijke West-Vlaamse insteek zal zijn. (lacht) Met Sander Loones hebben we natuurlijk de perfecte kopman om de lijnen uit te zetten. Ik werk voor de campagne nauw met hem samen; we horen elkaar bijna dagelijks.'

Lokale boeren overtuigen

West-Vlaanderen blijft de 'moeilijke' provincie voor de partij, dat beseft Lode ook. 'Daarom is het zo belangrijk om onze kandidaten bekend te maken bij de mensen. Het is in dat opzicht spijtig dat Geert Bourgeois aan zijn laatste campagne is begonnen, maar ik maak

Hard werken is Lode op het lijf geschreven: met 120 ingediende voorstellen is hij het actiefste lid van de Beernemse gemeenteraad.

me geen zorgen. We hebben heel wat competente mensen in onze rangen. De aloude almacht van de cd&v begint af te kalven. Maar de uitdagingen blijven groot. Zo is het niet gemakkelijk om de lokale boeren te overtuigen een bord van de N-VA in hun weide te zetten.'

Er zal dus hard gewerkt moeten worden, maar dat is Lode op het lijf geschreven. Sinds 2012 zit hij in de Beernemse gemeenteraad, waar hij het meest actieve

raadslid is, met 120 ingediende voorstellen. 'Die worden allemaal afgekeurd, maar je ziet die dan later terugkomen als voorstel van de meerderheid. Zo gaat het nu eenmaal.' Die voorstellen stuurt hij ook graag naar de andere West-Vlaamse afdelingen. 'Ik heb veel geleerd van Bert Maertens, toen ik zijn persoonlijk medewerker was. Dat was een onbetaalbare leerschool. En ik ben doelmaan van een voetbalploeg geweest. Die geven ook nooit op.' ■

Werkzaamheidsgraad

De werkzaamheidsgraad geeft weer hoeveel mensen aan de slag zijn binnen een bepaalde bevolkingsgroep. In Vlaanderen heeft 76,8 procent van de mensen tussen de 20 en 64 jaar een job. In Brussel is dat 66,5 procent en in Wallonië slechts 65,5 procent.

Dat verschil snijdt langs twee kanten. Vlaanderen draagt via de werkgeversbijdragen en de lasten op arbeid niet alleen disproportioneel meer bij aan de sociale zekerheid. Brussel en Wallonië ontvangen bovendien meer, omdat wie niet werkt een uitkering of een leefloon krijgt. Er ontstaat dus een indirecte transfer vanuit Vlaanderen naar Brussel en Wallonië.

Door dat federale model is er geen enkele stimulans voor de regio's om hun werkzaamheidsgraad op te krikken. Want regio's met een lage werkzaamheidsgraad kunnen teren op regio's met een hoge werkzaamheidsgraad.

Daarom is het zo belangrijk om via het confederalisme de regio's verantwoordelijk te stellen voor hun eigen arbeidsmarktbeleid en sociale zekerheid. Dan zullen Wallonië en Brussel wel maatregelen moeten nemen om meer mensen aan de slag te krijgen.

In een adem

In Wallonië en Brussel zijn naar verhouding minder mensen aan het werk dan in Vlaanderen. Door die lagere werkzaamheidsgraad genieten de Franstaligen van indirecte transfers vanuit Vlaanderen.

**MEER
WAARDE**

Zoeken naar vrijheid

Racisme, antisemitisme en islamisme steken alsmear hardnekkiger de kop op. Geopolitieke conflicten resoneren in onze buurten. Assita Kanko leerde van haar grootmoeder wat het betekent om te moeten vechten voor ideeën.

In *Zoeken naar vrijheid* levert dat een persoonlijk relaas en diepgaande analyse op van de belangrijkste problemen waarmee onze vrije samenleving vandaag kampt. Het boek is een vurig pleidooi voor een terugkeer naar verlichting en universele waarden. *Zoeken naar vrijheid. Waarom ik niet zwijg* is een uitgave van Ertsberg.

5x gratis

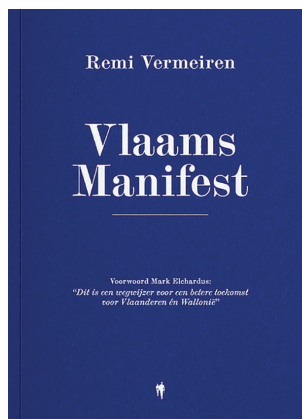
Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Zoeken naar vrijheid*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Welke prijs ontving Assita Kanko op 20 maart van de jury van de MEP Awards'? Stuur uw antwoord voor 6 mei naar LEO@n-va.be of Redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Van de cel naar de Kamer

In *Van de cel naar de Kamer* beschrijft Kamerlid Darya Safai hoezeer de politieke en culturele ontwikkelingen in dit land verweven zijn met haar eigen verleden in de Islamitische Republiek van Iran. De oorlog tussen Israël en Hamas, islamisme, terreuraanslagen, fake feminisme, westerse zelfhaat, migratie en integratie, de vrijlating van Olivier Vandecasteele, de aanzet tot een bevrijdende revolutie in haar geboorteland: het heeft allemaal met elkaar te maken. Als ervaringsdeskundige maakt Darya zich grote zorgen over de toekomst van de westerse democratieën.

Van de cel naar de Kamer werd uitgegeven door Doorbraak. Een exemplaar bestellen kan het gemakkelijkst via <https://celnaarkamer.boeken.cafe>

Vlaams Manifest

België is geëvolueerd tot een moeilijk bestuurbaar land. Het gevolg van politieke en sociaal-economische tegenstellingen tussen de deelgebieden, die doeltreffende besluitvorming belemmeren, en van een democratisch deficit dat Vlaanderen verlamt. Hoge belastingen gaan gepaard met hoge schulden om de overheidsuitgaven te dekken. En toch schiet het land tekort in de uitoefening van essentiële taken zoals justitie, veiligheid, defensie en investeringen in toekomstige groei. Bijna twintig jaar na het Warandemanifest bepleit dit *Vlaams Manifest* diepgaande hervormingen en bespreekt het drie alternatieven voor de huidige structuren: unitarisme, opdeling of grondige regionalisering.

Met de kortingscode **nvamanifest** krijgt u twintig procent korting bij aankoop van het boek via <https://vlaams-manifest.boeken.cafe/?kortingcode=nvamanifest> of via de QR-code. Bij aankoop van twee exemplaren is de verzending gratis.

Puinhopen van Vivaldi

Op 1 oktober 2020 ziet een onuitgegeven Belgische regering van groenen, socialisten, liberalen en christendemocraten het levenslicht. Alexander De Croo van 's lands zevende partij neemt de leiding. Vivaldi is geboren. Dat het rampzalige jaren zouden worden, hoeven we u niet meer te vertellen.

In *Puinhopen van Vivaldi* presenteren Theo Francken en Sander Loones het regeringsbilan. Ze vertellen op meesterlijke wijze hoe Vivaldi de begroting de gracht inrijdt, ons energiebeleid de nek omwringt en asiel tot een puinhopen omtovert. Met de kortingscode **NVAPUINHOPEN** krijgt u tien procent korting bij aankoop van het boek via www.n-va.be/puinhopen.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van uitgeverij Doorbraak een exemplaar van *Puinhopen van Vivaldi*. Om mee te dingen naar een gratis exemplaar, surf u voor 6 mei naar <https://puinhopen.boeken.cafe/?win=leo> of scant u de QR-code.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE NOORD-IEREN ZO NOORD-IERS ZIJN

De keuken van Ier

Het eiland Ierland telt 32 *counties* of graafschappen, waarvan 26 in de Republiek Ierland en zes in Noord-Ierland. De Republiek Ierland (4,3 miljoen inwoners) is een parlementaire democratie met een president als staatshoofd. Noord-Ierland (1,7 miljoen) is een onderdeel van het Verenigd Koninkrijk en heeft een gekroond hoofd. Dublin is de hoofdstad van de ene, Belfast van de andere. De ene betaalt in euro, de andere in pond. Maar over het hele Ierse eiland wordt wel Engels met een heerlijk vette tongval gesproken. Ook kom je Iers-Gaelisch tegen en heel specifiek in Noord-Ierland, Ulster-Schots. Culinair is het allemaal typisch ‘van Ier’ met stoofschotels als *Irish stew* en *colcannon* en vooral *50 shades of potato*. Sportief zitten alle Ieren op dezelfde lijn met hun voorliefde voor *hurling*, *gaelic football* en rugby, waarin ze één internationaal team vormen.

Goede Vrijdag valt soms na Pasen

Door de eeuwen heen was het Ierse eiland, ondanks invallen van de Vikingen, Normandiërs en Engelsen, een bolwerk van het christendom, wat de overdosis abdijen en kerken verklaart. De Engelse invasies begonnen in de 12de eeuw en waren het begin van een zeven eeuwen durende strijd. In de 16de eeuw werd Ierland een Engelse kolonie. Vooral Schotse protestantse boeren kregen de kans om in het noorden van het eiland op geconfisqueerd land boerderijen te beginnen. Door die politiek groeide in het noordelijke Ulster een

protestantse meerderheid die zich sterk verbonden voelde met de Engelse koning.

Het gevolg van de mislukte Paasopstand van 1916 was een jarenlange guerrilla-oorlog die in 1921 resulteerde in onafhankelijkheid voor 26 zuidelijke provincies. De Ierse Vrijstaat was geboren en Noord-Ierland kreeg een grote mate van zelfbestuur. De manier waarop de protestantse meerderheid invulling gaf aan dat zelfbestuur verzuurde de verhoudingen tussen beide bevolkingsgroepen (protestants/unionistisch/loyalistisch en katholiek/nationalistisch/republikeins) met The Troubles en het absolute dieptepunt daarvan als gevolg: Bloody Sunday in 1972. Het zelfbestuur werd afgeschaft en keerde pas in 1998 terug met het Goede Vrijdagakkoord. Dat garandeerde de katholieken dat ze deel zouden uitmaken van het bestuur en stipuleerde dat

indien een meerderheid van de bevolking dat wil, Noord-Ierland deel kan worden van Ierland.

‘DE BREXIT ZORGDE VOOR EEN MENTALE AARDVERSCHUIVING’

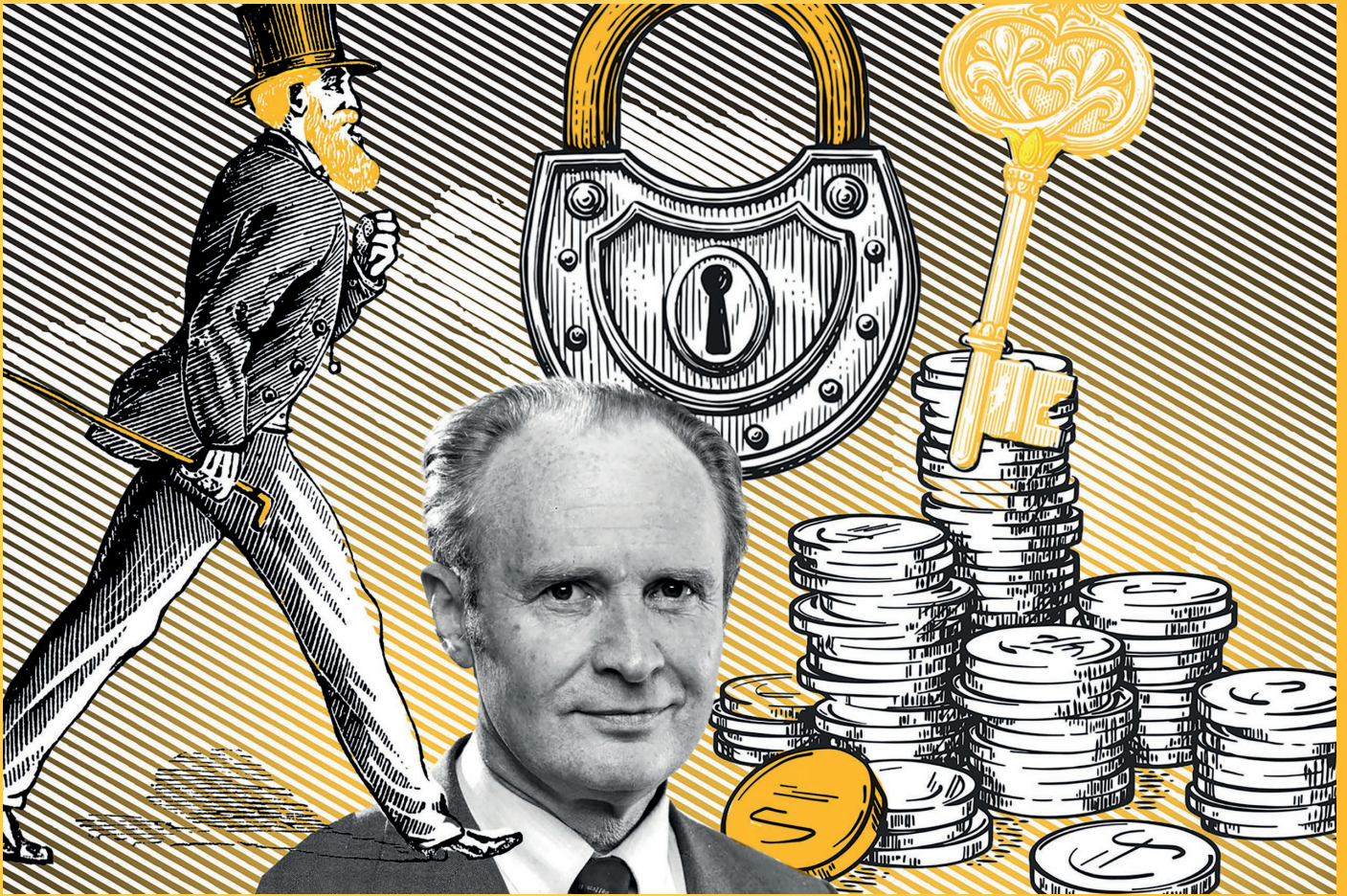
De Noord-Ierse Titanic

Voor het eerst sinds de opdeling van het eiland is er in het noorden een katholieke meerderheid. In 2011 was nog twee derde van de bevolking in Noord-Ierland protestants!

Ook de Brexit, waarbij Noord-Ierland net als Schotland in meerderheid voor *Remain* stemde, zorgde voor een mentale aardverschuiving. Het debat over een herenigingsreferendum werd alvast op gang getrokken. Het Goede Vrijdagakkoord had voor een ‘zachte’ grens tussen Republiek en Noord-Ierland gezorgd. De Brexit zorgde voor een nieuwe harde grens. Voor velen een extra reden om aan te dringen op de hereniging van Ierland.

Wat de Noord-Ieren wel voor hebben op hun zuiderburen zijn de 20 meter lange en 30 meter hoge touwbrug Carrick-a-Rede Rope Bridge uit 1755, het ‘Titanic Belfast’-museum – inderdaad, de Titanic werd in Belfast gebouwd – en de meer dan veertigduizend zeshoekige basalten pilaren van de Giants Causeway. En toch mag Joost weten waarom de Noord-Ieren niet gewoon ook Iers zijn?

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij ook *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Joost presenteert ook de N-VA-podcast Studio Vlaanderen.

BAERT-DOCTRINE, DE.

Twee jaar geleden overleed Frans Baert, een van de oprichters van de Volksunie, Kamerlid en mede-architect van het Egmontpact, dat België moest omvormen tot een federale staat. Zijn naam is ook onlosmakelijk verbonden met de doctrine die hij formuleerde en beschouwde als grondbeginsel voor elk akkoord dat gemaakt wordt om tot meer Vlaamse autonomie te komen.

De Baert-doctrine stelt dat Vlamingen alleen mogen instemmen met een staatshervorming als die 1/ een substantiële stap betekent voor meer zelfstandigheid, 2/ elke nieuwe stap naar meer zelfstandigheid niet onmogelijk maakt en 3/ er geen onredelijke prijs voor betaald moet worden. Of die doctrine bij alle staatshervormingen consequent

Regel van drie voor Vlaamse autonomie

toegepast werd, is voer voor discussie. De grenselwetten die stelselmatig ingebouwd werden bij de opeenvolgende staats-hervormingen hebben er de facto toe geleid dat een Franstalige minderheid haar wil kan opleggen aan een Vlaamse meerderheid. Dat is meer dan een onredelijke prijs en het bemoeilijkt verdere stappen naar meer autonomie.

Het achterliggende idee van Frans Baert was vooral om Vlaams-nationalistische politici te behoeden voor compromissen die vooral de Vlamingen zouden benadelen, in ruil voor wat kruimels. Niet toevallig formuleerde hij zijn doctrine na de eerste staats-hervorming in 1970, als waarschuwing voor wat nog komen zou.